

۵۲۹۷۸ / ۳۸۶۱۱

۹۵،۴،۲

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۵،۱۰،۱۲۴۷
تاریخ ثبت: ۱۳۹۵ / ۴ / ۲
کد پرونده:
ساعت ورود:

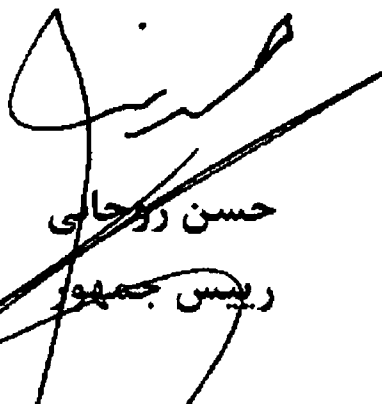
بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور" که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه ۱۳۹۵/۲/۲۶ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس‌جمهور، دفتر معاون اول رئیس‌جمهور، معاونت حقوقی رئیس‌جمهور، معاونت امور مجلس رئیس‌جمهور، شورای نگهبان، وزارت اموراتصادی و دارایی، وزارت امور خارجه، دبیرخانه شورای اطلاع‌رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

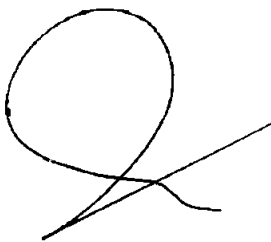
بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

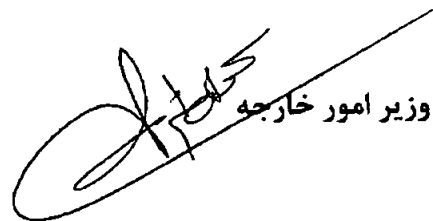
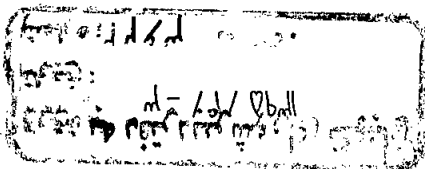
با توجه به اهمیت سرمایه‌گذاری در به کارگیری منابع و امکانات بالقوه اقتصادی و نظر به ضرورت تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور و به منظور ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های یادشده در جهت ارتقا و تحکیم همکاری‌های اقتصادی و تأمین منافع هر دو دولت، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری
بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارایی

وزیر امور خارجه

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور (که هر کدام از این پس «طرف متعاقد» نامیده می‌شوند)؛ با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف‌های متعاقد در قلمرو یکدیگر؛

و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف‌های متعاقد در قلمرو یکدیگر؛
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

- ۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله، اما نه منحصرأ موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری شود:
(الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس یا وثیقه،
(ب) سهام، سهم‌الشرکه، اوراق مشارکت یا هر نوع مشارکت در شرکت‌ها و نیز هر نوع حقوق مربوط به آنها،
(پ) حق مالکیت نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی می باشد،
(ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی و حسن شهرت تجاری،
(ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.
- ۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:
(الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد بشمار آیند.
(ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تاسیس شده باشد.
- ۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که بطور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، هزینه‌های مالی، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.
- ۴- اصطلاح «ارزی» که آزادانه قابل استفاده باشد» به معنی هر نوع ارزی است که بطور گسترده برای پرداختهای مبادلات بین‌المللی بکار گرفته می‌شود و بطور گسترده در بازارهای اصلی ارزی بین‌المللی که به موجب اساسنامه صندوق بین‌المللی پول و اصلاحیه‌های آن تعیین شده‌اند، معامله می‌شود.

ماده ۲ - دامنه شمول موافقتنامه

- ۱- مفاد این موافقتنامه فقط در موارد زیر اعمال خواهد شد:
(الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران، نسبت به همه سرمایه‌گذاریهای انجام شده توسط سرمایه‌گذاران جمهوری سنگاپور که طبق قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران توسط سازمان سرمایه‌گذاری و کمپهای اقتصادی و فنی ایران یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود پذیرفته و تصویب شوند.
(ب) در مورد جمهوری سنگاپور، نسبت به همه سرمایه‌گذاریهای انجام شده توسط سرمایه‌گذاران جمهوری اسلامی ایران طبق قوانین و مقررات جمهوری سنگاپور.
- ۲- مفاد بند قبیل نسبت به همه سرمایه‌گذاریهای انجام شده توسط سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد، در قلمرو طرف متعاقد دیگر، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه اعمال خواهد شد. اما نسبت به هر گونه اختلاف در خصوص سرمایه‌گذاری ایجاد شده یا هر ادعای حل و فصل شده، قبل از لازم‌الاجرا شدن آن اعمال نخواهد شد.
- ۳- این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذارانی که تبعه طرف متعاقد میزبان نیز هستند اعمال نمی‌شود.

ماده ۳- تشویق و حمایت از سرمایه گذاری

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر را تشویق خواهد کرد.
- ۲- هر یک از طرفهای متعاقد زمینه‌های مناسب را جهت سرمایه‌گذاری برای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد و آن را تشویق خواهد کرد.
- ۳- سرمایه‌گذاریهای مصوب و یا پذیرفته شده به موجب ماده (۲) از رفتار و حمایت منصفانه و یکسان طبق این موافقتنامه برخوردار خواهند شد.

ماده ۴- رفتار

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود رفتاری را اعمال خواهد نمود که نسبت به سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث یا، با رعایت قوانین و مقررات خود، نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خود، هر کدام که مساعد تر باشد، اعمال می‌کند.
  - ۲- قطع نظر از ضوابط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعد تری که میان هر یک از طرفهای متعاقد با یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار می‌گیرد قابل اعمال خواهد بود.
  - ۳- چنانچه قوانین یا تعهدات هر یک از طرفهای متعاقد به موجب موافقتنامه‌های دو جانبه بین‌المللی موجود یا منعقد شده از این پس بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه، شامل مقررات مساعدتری باشد که سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی گردیده است بنماید، چنین مقرراتی تحت تأثیر این موافقتنامه نخواهد بود.
  - ۴- مفاد این ماده در خصوص رفتاری که نسبت به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعمال شده یا در آینده اعمال خواهد شد نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم به اعطای منافع حاصل از هر نوع رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از موارد زیر به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نماید:
الف) هر نوع موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تشکیل اتحادیه گمرکی، منطقه آزاد تجاری، بازار مشترک، اتحادیه پولی یا موافقتنامه‌های بین‌المللی مشابه یا سایر اشکال موافقتنامه‌های منطقه‌ای که هر یک از طرف‌های متعاقد عضو آن هستند یا عضو آن خواهند شد یا تصویب موافقتنامه‌ای که منجر به تشکیل یا گسترش چنین اتحادیه یا منطقه‌ای خواهد شد یا هر موافقتنامه تضمین سرمایه‌گذاری که قبل از سال ۱۳۷۰ برابر با ۱۹۹۱ منعقد شده است.
  - ب) هر نوع ترتیبات با یک کشور ثالث یا با دولتهایی در یک منطقه جغرافیایی که جهت تشویق همکاری منطقه‌ای در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، کار، صنعتی یا پولی در چارچوب طرحهای خاص برنامه ریزی شده است.
- ۵- مفاد این موافقتنامه نسبت به مسائل مالیاتی در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد اعمال نخواهد شد. چنین مسائلی طبق معاهده اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دو طرف متعاقد و قوانین داخلی هر طرف متعاقد خواهد بود.

ماده ۵- مصادره

- ۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، یا مصادره نخواهد شد یا تحت تدابیر دارای اثر مشابه ملی یا مصادره کردن (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدام مزبور به روش غیرتبعیض آمیز، برای اهداف عمومی به موجب فرایند قانونی و در مقابل پرداخت غرامت طبق این ماده انجام پذیرد.
- ۲- مصادره با پرداخت سریع و موثر غرامت همراه خواهد بود. میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبل از مصادره یا آگاهی عموم از مصادره قریب الوقوع باشد. پرداخت خسارت شامل هزینه‌های مالی به نرخ تجاری قابل اعمال برای خسارت تأخیر تأدیه از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت خواهد شد.
- ۳- مصادره زمین با رعایت قوانین و مقررات داخلی طرف مصادره کننده خواهد بود.

ماده ۶ - رفتار در خصوص خسارت‌ها یا زیان‌ها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علت جنگ یا مخاصمه مسلحانه، حالت اضطرار ملی، انقلاب، قیام یا شورش در قلمرو طرف متعاقد اخیر دچار خسارت شود، از رفتاری در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف برخوردار خواهد شد که - در صورت وجود - از رفتار طرف متعاقد اخیر با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

ماده ۷ - بازگشت و انتقال

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد اطمینان خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات بصورت آزاد و بدون تاخیر و بدون تبعیض به داخل و خارج از قلمرو آن انجام شود. انتقالات مزبور به ویژه شامل موارد زیر خواهد بود:
  - الف) وجوه اولیه و وجوه اضافی برای حفظ، توسعه یا افزایش سرمایه گذاری،
  - ب) عواید،
  - پ) درآمد حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،
  - ت) وجوه لازم برای پرداخت هزینه‌های ناشی از فعالیت سرمایه گذاری مثل بازپرداخت وام، پرداخت حق امتیاز و حق پروانه یا سایر هزینه های مشابه
  - ث) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۵) و (۶) این موافقتنامه،
  - ج) حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر دریافتی‌های کارکنانی که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری را کسب کرده‌اند،
  - چ) وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۱) این موافقتنامه.
- ۲- انتقالات فوق باید به ارزش قابل استفاده و به نرخ تسعیر جاری زمان انتقال انجام پذیرد.
- ۳- سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.
- ۴- صرف نظر از بندهای (۱) تا (۳) این ماده یک طرف متعاقد می تواند از طریق اعمال عادلانه قوانین خود، به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت در موارد زیر از انتقال جلوگیری یا آن را به تاخیر اندازد:
  - الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران،
  - ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار، قراردادهای بیع سلف، حق خرید یا مشتقات،
  - پ) تخلفات جزایی یا کیفری،
  - ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات هرگاه برای کمک به اجرای قانون یا مراجع سیاستگذاری مالی ضروری باشد.
  - ث) اطمینان از اجرای آراء، قرارها یا احکام در رسیدگیهای اداری یا قضایی
  - ج) تامین اجتماعی، بازنشستگی دولتی یا طرحهای پس انداز اجباری
- ۵- در صورت وجود یا خطر بروز مشکل جدی در تراز پرداختها، یک طرف متعاقد می تواند بطور موقت انتقالات را محدود نماید مشروط به اینکه طرف متعاقد مزبور اقدامات یا برنامه ای را طبق اساسنامه صندوق بین المللی پول اجراء کند. محدودیتهای مذکور باید بطور عادلانه، به روش غیر تبعیض آمیز و با حسن نیت اعمال شود، نباید بیشتر از حدی باشد که برای تعدیل شرایط تراز پرداختها ضرورت دارد، نباید سبب زیانهای غیر ضرور به منافع تجاری، اقتصادی و مالی طرف متعاقد دیگر شود و باید بتدریج و هماهنگ با بهبود شرایط حذف شود. این قبیل محدودیتهای وضع یا حفظ شده یا هرگونه تغییر در آنها باید فوری به اطلاع طرف متعاقد دیگر برسد. طرف متعاقدی که این محدودیتهای وضع شده را اعمال می نماید باید مشورت هایی را با طرف متعاقد دیگر برای بازنگری محدودیتهای وضع شده توسط آن، شروع نماید.

دفتر هیئت دولت

ماده ۸- قوانین

به منظور اجتناب از هر گونه تردیدی، اعلام می‌گردد که همه سرمایه‌گذارها با رعایت این موافقتنامه، تابع قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در قلمرو طرف متعاهدی خواهد بود که اینگونه سرمایه‌گذارها در آن انجام شده است.

ماده ۹- جانشینی

۱- هرگاه یکی از طرفهای متعاهد یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهار چوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد تضمین جبران خسارت، بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری بعمل آورده، جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

۲- هرگونه پرداخت انجام شده توسط یک طرف متعاهد یا موسسه تعیین شده توسط آن به سرمایه‌گذاران خود بر حق سرمایه‌گذاران مزبور برای مطالبه حقوق خود از طرف متعاهد دیگر براساس ماده (۱۱) این موافقتنامه تأثیر نخواهد گذاشت.

ماده ۱۰- منع برخورداری از منافع

چنانچه یک طرف متعاهد احراز نماید که شرکت سرمایه‌گذار به اشخاصی که تابع یک طرف غیرمتعاهد یا طرف متعاهد منع‌کننده هستند تعلق دارد یا توسط آنها کنترل شود و فعالیت‌های تجاری عمده‌ای در قلمرو طرف متعاهد دیگر ندارد، می‌تواند منوط به مشورت و اطلاعیه قبلی موانع برخورداری سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر که شرکت سرمایه‌گذار طرف مزبور است، و سرمایه‌گذاری او از این موافقتنامه شود.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلاف‌ها میان یک طرف متعاهد

و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاهد دیگر

۱- چنانچه هر اختلافی میان طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و یک سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف‌های اختلاف در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را بصورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه این اختلاف‌ها نتواند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ درخواست برای حل و فصل دوستانه حل و فصل شود، سرمایه‌گذار مربوط می‌تواند اختلاف را به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاهد میزبان یا داوری بین‌المللی ارجاع نماید.

۳- چنانچه سرمایه‌گذار اختلاف را به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاهد میزبان یا به داوری بین‌المللی ارجاع کند، این انتخاب قطعی خواهد بود.

۴- چنانچه اختلاف به داوری بین‌المللی ارجاع شود سرمایه‌گذار مربوط می‌تواند اختلاف را به مراجع زیر ارجاع کند:

الف) مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری تاسیس شده به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی (برابر با ۱۳۴۳/۱۲/۲۶ هجری شمسی) در واشنگتن برای امضا مفتوح شد، چنانچه یا به محض اینکه دو طرف متعاهد به کنوانسیون مذکور پیوسته باشند، هر یک از طرفهای متعاهد بدینوسیله پذیرش خود را از این قواعد داوری اعلام می‌کند.

ب) دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنسیترال) تاسیس می‌شود، یا

پ) هر داوری بین‌المللی دیگر یا دیوان داوری موردی که طرفهای اختلاف در مورد آن توافق نمایند.

دفتر هیئت دولت

۵- هر یک از طرفهای متعاقد بدین وسیله موافقت خود را نسبت به ارجاع اختلاف سرمایه‌گذاری به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا داوری بین‌المللی اعلام می‌نمایند.

۶- طرفهای اختلاف می‌توانند به موجب قواعد داوری قابل اعمال به موجب جزء (ب) و (پ) بند (۴) ماده (۱۱) درخصوص محل داوری توافق نمایند. چنانچه طرفهای اختلاف توافق نمایند، دیوان، محل داوری را براساس قواعد داوری قابل اعمال تعیین خواهد نمود، به شرط آنکه محل داوری در قلمرو هریک از طرفهای متعاقد یا کشور ثالثی باشد که عضو کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده که در ۱۰ ژوئن سال ۱۹۵۸ میلادی (برابر با ۱۳۳۷/۳/۲۰ هجری شمسی) در نیویورک باشد.

۷- تصمیم‌های داوری برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلاف‌ها بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلاف‌های ایجاد شده بین طرفهای متعاقد در خصوص اجرا یا تفسیر این موافقتنامه ابتدا بطور دوستانه و از طریق مذاکره حل و فصل خواهد شد.

۲- اگر اختلاف نتواند ظرف مدت شش ماه از تاریخ آغاز مذاکره حل و فصل شود، بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد، ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر، اختلاف به دیوان داوری ارجاع خواهد شد.

۳- چنانچه اختلاف به دیوان داوری ارجاع شود دیوان مذکور در هر مورد خاص به شکل زیر تشکیل خواهد شد: هریک از طرفهای متعاقد یک داور انتخاب خواهد نمود و این دو داور یک تبعه کشور ثالث را که به تایید دو طرف متعاقد رسیده است به عنوان سر داور انتخاب خواهند نمود. داوران باید ظرف مدت دو ماه و سر داور ظرف مدت چهار ماه از تاریخ دریافت درخواست داوری انتخاب شوند.

۴- چنانچه ظرف مدت‌های تعیین شده در بند (۳) این ماده انتصابات لازم انجام نشده باشد، هریک از طرفهای متعاقد، در صورت فقدان هر توافق دیگر، می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انتصابات لازم دعوت بعمل آورد. اگر رئیس دیوان تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، یا اگر به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب رئیس، یا چنانچه او نیز تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد یا به نحوی از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات لازم دعوت بعمل خواهد آمد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آرا اتخاذ تصمیم خواهد کرد. تصمیم مزبور برای هر دو طرف متعاقد لازم‌الاتباع خواهد بود. هر یک از طرفهای متعاقد باید هزینه‌های عضو دیوان و هزینه‌های نمایندگی خود را در رسیدگی داوری بپردازد. هزینه‌های رئیس و هزینه‌های باقیمانده باید به طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت شود. در هر صورت دیوان می‌تواند در تصمیم خود، تعیین کند که سهم بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود و این تصمیم برای دو طرف متعاقد الزام آور خواهد بود.

۶- دیوان داوری با رعایت سایر مقرراتی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آئین رسیدگی و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۷- تصمیم دیوان داوری برای طرفهای متعاقد قطعی و لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۳- استثنائات عمومی

مشروط به اینکه اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض غیرعادلانه یا خودسرانه نسبت به طرف متعاقد دیگر یا سرمایه‌گذاران آن در جایی که شرایط مشابه حاکم است یا محدودیت غیرمستقیم نسبت به سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو یک طرف شود، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه به گونه‌ای تعبیری نخواهد شد که موجب جلوگیری از انجام یا اتخاذ اقدامات ضروری زیر توسط یک طرف متعاقد شود: (۱) برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی، استثنائات مربوط به نظم عمومی وقتی می‌تواند مورد استناد واقع شود که خطری جدی و قابل توجه متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد،

دفتر هیئت دولت

- الف) برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه،
پ) برای رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه از جمله، در رابطه با موارد زیر، سازگار نیستند:
۱- جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار قصور در اجرای یک قرارداد.
۲- حمایت از حریم خصوصی افراد در خصوص پردازش و انتشار داده های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حسابهای شخصی،
۳- ایمنی

ماده ۱۴- استثنائات امنیتی

- هیچیک از مفاد این موافقتنامه نباید بنحوی تفسیر شود که:
الف) یک طرف متعاهد را ملزم به ارائه هر نوع اطلاعاتی کند که افشای آن مغایر منافع مهم امنیتی آن باشد، یا
ب) موجب منع یک طرف متعاهد از انجام اقداماتی شود که برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری باشد:
۱- در خصوص مواد شکافت پذیر یا قابل گداخت یا موادی که از آنها مشتق می شوند،
۲- اقداماتی که در زمان جنگ یا دیگر حالتیهای اضطراری در روابط بین المللی انجام می شوند،
۳- اقدامات در خصوص تولید یا عرضه تسلیحات و تجهیزات نظامی،
پ) حمایت از زیر ساختهای عمومی مهم، از جمله، زیرساختهای مربوط به ارتباطات، برق و آب در مقابل تلاشهای
عامدانه با هدف ناتوان ساختن یا تخریب این زیر ساختها اما محدود به آنها نمی شود یا،
ت) منع یک طرف متعاهد از انجام هرگونه اقدامی براساس تعهدات خود به موجب منشور سازمان ملل متحد به منظور حفظ صلح و امنیت بین المللی.

ماده ۱۵- لازم الاجرا شدن، مدت و خاتمه

- ۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بعمل آورده است برای مدت ۱۵ سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاهد یکسال قبل از انقضاء یا خاتمه آن طرف متعاهد دیگر را بطور کتبی از تصمیم خود مبنی بر فسخ این موافقتنامه مطلع سازد.
۲- در مورد سرمایه گذارهای انجام شده یا بدست آمده قبل از تاریخ فسخ موافقتنامه، مفاد تمامی مواد دیگر این موافقتنامه همچنان برای یک دوره ۱۵ ساله از تاریخ فسخ آن مجری خواهد بود.

ماده ۱۶- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۰ اسفند ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) مطابق با ۲۹ فوریه ۲۰۱۶ به امضاء نمایندگان دولت های جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سنگاپور رسید.

از طرف جمهوری سنگاپور

اس. ایسواران
وزیر تجارت و صنعت (صنعت)

از طرف جمهوری اسلامی ایران

علی طیب نیا
وزیر امور اقتصادی و دارائی

دفتر هیئت دولت